

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

EGÉSZ ÉVRE 16.— K | FÉL ÉVRE 8.— K
NEGYED ÉVRE 4.— K

FŐSZERKESZTŐ

DR. BANYAI BISCHITZ BÉLA
ÜGYVÉD.

SZERKESZTŐSÉG ES KIADÓHIVATAL:

BUDAPEST, V., SAS-UTCA 20.

TELEFON 108-00.

Hirdetéseik mm. számmal díjzabás szerint.

Központok átszervezése.

Amit a központoktól vártak, az nem teljesedett be. Előrelátható volt, hogy nem is teljesedhetik be, mert a központok, amelyeknek tagjait az érdekeit tényezőkből válogatják össze, azokból, akiknek világos érdekük nem működni altruisztikus irányban, nem is lehetnek az altruizmus katonái. Olyan ez, mint amikor kutyára bizzák a háját. Sajnos, új kormányrendszernek kellett jönni, hogy ráeszméljen az ország erre az igazságra. Erre vonatkozólag *Hantos Elemér* államtitkár legutóbbi beszámoló beszédében a következőket mondta:

A magyar kereskedelem a háború kényszerítő hatása alatt egyre erősebb függésbe jutott a kormányzattól. Ezt a függő viszonyt nem az a meggyőződés hozta létre, mintha a kereskedelem hatósági szervekkel jobban volna ellátható, hanem az a súlyos felelősség, amely a kormányt a polgári lakosság és a hadsereg ellátása körül terheli. A hadsereg óriási mérvű szükségleteiről gyorsan és biztosan kell gondoskodni. Ez volt a háborús anyag- és áruközpontok megalakításának tulajdonképpeni indoka. A háború későbbi folyamán, amikor az áruhiány réme kísértett, az árak pedig rohamosan emelkedtek, a polgári lakosság érdekében is kellett központokat létesíteni, amelyek a meglévő készletek arányosabb beosztását lehetővé teszik, az áruhalmozást és árdrágítást pedig megakadályozzák.

Igy történt, hogy a kereskedelmi minisztérium fenhatósága alatt nem kevesebb, mint 34 központ és elosztó bizottság működik, anélkül, hogy ezekkel a központok sorozata le volna zárva. Mert azon a szűk téren is, amelyre a szabad kereskedelem szorult, fájdalom, gyakran olyan alacsonyrendű kalmárszellemmel mutalkozott, amely nem egyeztethető össze a háborús ország nagy érdekeivel. A központok tullező uralma mégis csak addig tarthat, amíg a békegazdaság rendszer vérkeringése újból megindul. Addig is azonban a központi szervezeteket két irányban kell reform alá vennünk. Az egyik a központok hatályosabb ellenőrzése tekintetében, a másik a központoknak az átmeneti időszakra való átszervezése.

Ezidőszent a központok csak arra kaptak utasítást, hogy a begyűlt anyagokat miként osszák szét, de egyáltalában nem volt hatályos az ellenőrzés a tekintetben, vajjon nem lehet-e a központok forgalmát kisebb üzleti költségekkel lebonyolítani, ami összefügg az áruk árával és azzal, hogy a központok anyagi eredményéből mennyi jut jótékony célra az államkincstár rendelkezésére. Szükséges ezért egy ellenőrző szerv létesítése, amely nemcsak magát a

pénzügyi gazdálkodást és pénzkezelést ellenőrzi, hanem az üzletvitelt is. Ez a szerv lesz hivatva arra, hogy más tekintetben is a kormány rendelkezéseinek pontos végrehajtását ellenőrizze.

A békére való átmenet előkészítése céljából pedig törekedni kell arra, hogy ott, ahol csak lehetséges, a központok igénybe vegyék a kereskedelmet, hogy így egyrészt a keresetétől elesett kereskedői elem megélhetése lehetőleg biztosítható, másrészt a békeidőkre való átmenet lehetőleg előkészítették.

Ebből a szempontból főleg azoknál a központoknál, amelyek a háború utáni külföldi nyersanyagok bevásárlására lesznek hivatottak, kell a kereskedelem bevonásáról gondoskodni, mert akkor már lesz létjogosultsága a mai összeállításuknak, amely jórészt csak a fogyasztó iparra támaszkodik, hogy ezáltal a hadseregszállító vállalatok részére a szükséges nyersanyag minden körülmények között biztosítható.

Lehetséges, hogy egyes központokat a háború után a békében is fentartani leszünk kénytelenek állampénzügyi szempontokból, de kényszerítő okok hiányában vissza kell állítanunk a szabad kereskedelem tevékenységét és vissza kell szerezni a kereskedelemnek elvesztett pozícióját.

Hadik János gróf közlelmzési miniszter a képviselőház október 25 én tartott ülésében bejelentette, hogy a kormány a legközelebbi napokban rendeletet fog kiadni a központok ellenőrzése tárgyában. Ezzel a bejelentéssel kapcsolatban a miniszter a következőket mondta:

Ami a központokat illeti, elsősorban meg kell állapítani azt, hogy nagyon sok csodabogár van a központok közt és jogilag igen nehéz azok helyzetét definiálni: részvénytársaság, amelynek igazgatóságát a kormány nevezi ki és amely azután delegáltakból áll, ugyanakkor vannak irodák és mindenféle más ilyen központok, amelyek, úgy látszik, esetről esetre alakították meg és talán nem egészen átgondolt terv szerint: hát mindezeknek az átszervezése, amikor most a termés idejében kellett átvenni hivatalunkat, ezeknek a munkaközben való átszervezése, hogy megállítsuk az életet, hogy 2—3 héig álljon meg minden forgalom mert mi mindent át akarunk szervezni: ez lehetetlen. Azonban éppen a napokban fog megjelenni az összkormány rendelete, amely meg fogja állapítani, hogy miként lesznek ezek a központok az illetékes miniszterek által ellenőrizve és ezt az ellenőrzést mi a legnagyobb szigorral fogjuk gyakorolni és minden olyan visszasságot, amelyre rá fogunk jönni, a legsürgősebben fogjuk kiküszöbölni.

HAZAI HIREK.

Kilüntetés. Őfelsége *Sorger* Tóbiásnak a Katto-witz-i bánya- és kohómu- részvénytársaság szomolnok-hutai vasércbányászatánál alkalmazott bányafőfelőr-nek sok évi hű és buzgó szolgálatáért elismerésül a koronás ezüst érdemkeresztet adományozta.

Kinevezés. A király *Jakab* Dénes bányakapitányt a VI. fizetési osztályba nevezte ki.

Áthelyezés. *Orsovai petróleumgyár* r.-t. székhelyét Budapestre (IV., Nádor-utca 23.) helyezte át.

Magyar grafit- és banya r.-t. székhelyét Pozsonyból Budapestre (Országház-tér 4.) helyezte át.

Halálozás. *Telkes* Pál a m. kir. Földtani Intézet könyvtárosa, fari. honvédfőhadnagy, október 16 án a harcúterén szerzett betegségében, rövid szenvedés után, életének 35. évében Laibachban elhunyt.

Az Orsz. Magy. Bányászati és Kohászati Egyesület idei közgyűlése a háborús idők miatt 3 évi szünet után e hó 21-én tartatott meg. Aktualitást az egyesület jubileuma és a tisztújítás adott neki.

Az egyesület 25 éves fennállásának évfordulója minden ünnepi formák megnyilvánulása nélkül esőndben, szenttelenül folyt le.

Különbféle intézetek és vállalatok egész sora küldte el képviselőit, de ezeknek egyike sem talált ezen alkalomból az egyesület számára néhány alkalmas szót.

Visszhang nélkül hallgattuk meg az ősz, érdemes elnök jubiláris beszámolóját.

Talán így illett ez a mai nehéz napokhoz, amikor az emberek szava elvész a hazánk határain bőmbőlő ágyuk zajában, amikor a magyar bányászok és kohászok megfosztott erővel „dolgoznak” vagy a harc-onalban, vagy a bányák és kohók műhelyeiben, tehát „tettekkel” és nem szavakkal, vagy érzelmekkel „té-nyezők.”

A tisztújítás nem váltott ki valamelyes izgalmat és az egész vonalon a „váltógazdaság” elve alapján zavartalanul ment végbe. Csupán a titkári és a szert-kesztői állás betöltésének módjára nézve mutatkozott nézeteltérés, mert a nagybányai osztály a két állásnak az egyesítését, azaz egy személlyel való betöltésé-javasolta, aki az egyesületnek kizárólagos tisztviselője legyen és két írrok ne szolgáljon, míg a budapesti osztály a két állásnak elkülönítését, tehát két tisztvi-selőnek a megválasztását indítványozta, ami az anya-giaknak híjjával csakis más állásban álló tagtársak igénybevételeivel vihető keresztül.

Az osztály ezzel ellentétbe jött ugyan a legutolsó titkári választáskor elfoglalt azon álláspontjával, ami-kor független egyénnek a megválasztása mellett küzdött, míg most nem is egy, de mindjárt két függő tagtárs megválasztását vitte keresztül: igaz, olyanok személyében, akiknek egyénisége minden téren a ki-vánalmak kiegyenlítésével biztat, úgy hogy az egészen felújított elnökséggel és felfrissült választmánnyal har-mónikusán működve, nagy remények perspektíváját nyitják meg az egyesület jövő életszakaszának foko-zott tevékenységére nézve, amelynek elvántában az összes megválasztottakat szívből üdvözöljük és nekik jó szerencsét kívánunk.

A közgyűlésnek azonban mégis volt egy fény-pontja s ez *Parlai* Béla dr. főbányatanácsosnak, a sel-mecbányai főiskola rektorának az előadása „A mérnök közgazdasági szerepe”.

Ez a válogatott nyelvezetben, gondolatokban és igazságokban gazdag előadás mindnyájunk szívéhez ért és valamennyiünk szívéből szólt, bizonyosságot tevén arról, hogy a különben hallgatag, örökös megfigyelés-sel és gondolkozással alkotásokra utalt szakunkból milyen fulmináns „beszédet” válthat ki az igaz ügyünk iránt való érzetet és lelkesedés, amelyet felizgultan szív-tuk magunkba s kitörő éljenzéssel és hangos taps-sal fogadtunk.

Ugyan lesz-e az előadásnak visszhangja? Vajjon nem volt-e az csar a pusztában elhangzó szó? Tamad-nak-e sorainkban tettekrész, elszánt harcosai szent önzésűeknek, amellyel a közérdeket óhajtjuk szolgálni?

Mert hogy harcra kerül a sor, az bizonyos, de e harcban azután egységeseknek kell lennünk s ehhez az összesség váltvetett erejét szükséges felhasználni.

A harc irányítását, vezetését a közgyűlés az elnök-ségre és a választmánnyra bízta azon reményben és annak elvántában, hogy a „váltógazdasági” elv harco-saival és barátaival diadallal vivjük meg a harcot s az egyesület a mérnökök részére szerepet annektál a köz-gazdasági téren. (gy legyen!

Szénbányák fuziója. Az Esztergom-Szászvári Kő-szénbánya r.-t. megvette a Délmagyarországi Kőszén-bánya r.-t. összes részvényeit. A Szászvári üzembe fogja helyezni a vállalatot, mely tudvalevőleg már 1909 óta szünetel.

A vasuti tarifák felemelése. Serényi Béla gróf ke-reskedelemügyi miniszter elnökleto alatt a tarifabizott-ság ülést tartott, amelyen *Tolnay* Kornél államtitkár, a Máv. elnökigazgatója ismertette a tarifaemelés rész-leteit. A bizottság a díjszabások felemelését általában helyesnek ismerte el, sőt a jelenvoltak többsége, a gyorsvonatoknál terbe vett 80—120 százalékos sze-mélydíjszabási emelést még kevésnek is tartotta. Egyéb-ként a bizottság egyetlen érdemleges proppozíciója az volt, hogy a közhivatalnokok számára nagyobb ked-vezményeket biztosítson a Máv., mint ahogy az a ja-vaslatban tervezve volt. Ennek a kívánságnak teljesítését llantos államtitkár kilátásba is helyezte. A bizottság egyhangúan állást foglalt a tarifaemelés minél gyor-sabb, lehetőleg azonnali életbeléptetés mellett, de a magasabb díjtételeket egyelőre csak a háboru tart-mára érvényesítsék. Az ülésen egyébként a megjelent-tek azt a kívánságot hangsúlyozták, hogy a helyiérdeki vasutakon keresztülviendő tarifaemelésből származó többjövedelem túlyomórésze az államvasutakat il-lesse meg.

A Magyar Bank tökeemelése befejeztetett. A Ma-gyar Bank és Kereskedelmi r.-t. október 9 iki rend-kívüli közgyűlésének határozata értelmében kibocsá-tott 50,000 új részvényre az igazgatóság az eddigi részvényeseknek október 10 től 17 ig terjedő elővételi jogot biztosított. Az elővételi jog az összes új rész-vényekre gyakoroltatván, a bank alaptőkéjének 100 millió koronára való felemelése sikerrel befejeztnek tekintendő.

A Hernádvolgyi Vasipar r.-t. október 23 án tartott közgyűlésén elhatározták, hogy az 5.445.232-52 koronát kitevő nyereségből az értékesítéskénti alapra 1.200.000 koronát, adótartalékra 1.500.000 koronát fordítanak, a részvényeseknek 14%-os osztalék fejében, e hónap 24-étől kezdve, részvényenkint 28 koronát fizetnek, a tartalékalapra és a társáda javára 700.000 koronát fordítanak, a feumaradó 977,321-78 koronát pedig új számlára viszik át.

Földgáz az erdélyi városokban. Mint értesülünk, a Magyar Földgáz r. t. a báznai gázmezőről Med-gyes városába vezető földgázvezetékek munkálatait megkezdte. A vezetékeket még ebben az évben el fog-ják készíteni és így Medgyes tüzelőanyaggal való ellátása földgáz segélyével fog történni. Dolgoznak ezenkívül a marosvásárhelyi és kolozsvári földgáz-vezetékeken is és remélhető, hogy e két város föld-gázzal való ellátása a jövő év nyarára biztosítva lesz. Nagy szénmizériánk közepette a földgáz ilyen hasz-nosítása igen nagy jelentőségű, apasztja a szénszük-ségletet, tehermentesíti a vasutat és emellett a föld-gázzal ellátott erdélyi városok előtt a gazdasági fejlődésnek hatalmas perspektíváit nyitja meg.

Alaptőkeleszállítás. Kőolajfinomító r.-t. (Trsztena) közelebb tartandó rendkívüli közgyűlésén a jelenlegi 400.000 korona alaptőke leszállítása tárgyában fognak határozni.

Tőkeemelések. Magyar-Belga Fémipargyár r. t. igazgatósága november hó 7-re rendkívüli közgyűlést hívott egybe, amelyen javasolni fogja a vállalat alaptőkéjének felemelését. A vállalat jelenlegi alaptőkéje 2 millió korona, amelyet 10.000 darab új részvény kibocsátásával 4 millióra fognak felemelni. A tőkeemelés tárgyában egy megállapodás jött létre az Első Magyar Iparbankkal, mely a tranzakció sikerét biztosítja. Az új részvények 1918 január elsejétől kezdve részesülnek a vállalat jövedelmében.

A Meccolo Péter cementárugyár és építési vállalat r.-t. október 12-én tartott közgyűlésén elhatározták a 900.000 K alaptőkének 1½ millió K-ra való felemelését.

A Magyar Gázizzófény r.-t. október 8 án tartott közgyűlése az alaptőkének 6000 db 200 K n. é. új részvény kibocsátásával 1.800.000 K-ról 3 millió K-ra való felemelését határozta el.

A „Dalmatia“ Portlandcementfabriks A.-G. (Trsztena) részvénytőkéjét 45 millió K-ról 55 millió K-ra emeli fel.

A Gazdaságberendező és motoreke r.-t. okt. 8-án tartott közgyűlése elhatározta az alaptőkének 2 millió K-ról 4 millió K-ra való felemelését

Langfelder V. gépgyár r.-t. október 29-ére rendkívüli közgyűlést hívott össze alaptőkéjének felemelése iránt.

Kühne Mezőgazdasági Gépgyár r.-t. november 6-ára rendkívüli közgyűlést hívott össze 2 millió K alaptőkéjének 2 millió 500.000 koronára való felemelése tárgyában.

A Kőszénbánya és téglagyár-társulat Poston megvette a Dávid-Jéle albertfalvi téglagyárat, amelynek Dávid János és fiai építő cég a tulajdonosa. Ez a vállalat be fog olvadni a Drasche-ba, amely ezen tranzakcióból kifolyólag felemeli a jelenlegi 2.040.000 K alaptőkéjét. Minthogy a vételár körülbelül 2 millió K, a Drasche valószínűleg ezzel az összeggel emeli fel az alaptőkéjét.

Közgyűlések. Magyar Minimax részvénytársaság október 29-ére rendkívüli közgyűlést hívott össze két felügyelő-bizottsági tag választása végett.

„Benz“ Magyar Automobil- és Motorgyár részvénytársaság október 31-én rendes közgyűlését fogja megtartani.

Lechner Rákosi Téglagyár részvénytársaság október 9-én megtartott közgyűlése a részvénytársaság felszámolását kimondotta.

A Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű r.-t. október 23-án tartotta Lanczy Leó elnöklésével ezévi rendes közgyűlését. A napirend előtt az elnök kegyeletes hangon emlékezett meg arról a veszteségről, amely a társulatot vezérigazgatójának, háromi Biro Árminnak elhunytával érte. Az igazgatóság nevében Hegedűs Lóránt dr. nagyon szép emlékbeszédben méltatta az elhunyt vezérigazgató érdemeit. Kiemelte, hogy a magyar ipar körül felejthetetlen érdemeket szerzett, ő teremtette meg alapját a magyar ipar fejlődésének. Tipusa volt az öntudatos nagyiparosoknak, akik a maguk munkájával vívták ki a legszebb sikereket minden külső támogatás nélkül. Miután a részvényesek nevében Heinrich Bezsó dr. emlékezett meg Biro Ármiról, a közgyűlés elhatározta, hogy 500.000 koronával a társulati alkalmazottak javára egy „háromi Biro Ármín al-pítványt“ létesít.

Ezután az évi jelentést terjesztették elő, amely kimeli, hogy az üzemvitel a nyersanyagok és tüzelő hiányának következtében régebben alig elképzelhető nehézségekbe ütközött. Mindezek dacára — a szénbányákat kivéve — mindenütt nagyobb termelést és jelentősen több forgalmat értek el, mint a békécevekben. A vasérottermelés 3.585.867 q, a saját használatra termelt barnaszén 3.124.908 q volt, a kohók 1.760.764 q nyersvasat szolgáltatottak (276.485 q-val többet, mint a múlt évben), az acélöntecs termelés pedig 2 millió 343.096 q-ra rugott, 93.129 q-val többet, mint az előző üzletévben. Az 1916. 17. üzletév 17.689.116,94 K nyereséggel zárult, amelyből az értékesítéskor alap javadalmazására 2 millió koronát, a hadinyereségadó tartására 2,5 millió koronát, a tartalékalapra 527.564 korona 68 fillért fordítanak. A részvényeseknek 21 százalékos osztalékul — ez év november 1-étől kezdve — részvényenkint 42 koronát, összesen 84 millió koronát fizetnek ki, 44 millió koronát a tisztviselők nyugdíj-alapjára, hadijótékonysági és közmívelődési célokra fordítanak, a fennmaradó 2.700.486,75 koronát a jövő évi számlára vezetik át. Miután a közgyűlés az igazgatófőnöknek a nyereség felosztására vonatkozó javaslatát elfogadta, a jelentést tudomásul vette és a szükséges felmentvényeket megadta, megejtette a választásokat és az igazgatóságba Biro Pál dr. vezérigazgatót, a felügyelő-bizottságba pedig Gergely Emil választották be. A közgyűlést követő igazgatósági ülésen Pálmai Andor cégvezetőt igazgatóhelyettesé, Földiák István főhivatalnokot pedig cégvezetővé nevezték ki.

A Prágai Vasipar r. t. — mint Bécsből jelentik, — ma tette közzé évi jelentését, amely szerint a tiszta haszon 12.412.802 korona volt. Osztalékul részvényenkint 200 koronát fizetnek ki. A jelentésből megállapítható, hogy az acéltermelés a múlt évben érte el a legnagyobb mennyiséget.

A falkenauai mésznitrogéngyár, amelyet az Oesterr. Verein für chem. u. metallurg. Produktion (Aussig) létesített, immár teljesen elkészült és a legközelebbi időben üzembe fog helyezni. Az osztrák gyár termelőképesége kb. egyenlő lesz a dicsőségmentoni földgázüzemü mésznitrogéngyár termelőképeségével.

Versengés a téglagyarakért. A nagyváradai Sztraile téglagyár iránt a fővárosi vezető nagybankok közül az Angol-Osztrák Bank és a Wiener Bankverein ko-

FELTEN ÉS GUILLEAUME

kábel-, sodrony- és sodronykötél-gyár részvénytársaság

BUDAPEST, I., Budafoki-ut 13533. hrsz. — TELEFON: — 60-11, 60-12, 60-13, 60-14.

Ólomkábelek. Villamvilágítási vezetékek. Sodronykötelek. Elektrolitikus vörösrézhuvalok, okonitvezetékek, ♦♦♦♦♦♦♦♦ szerelvények stb. ♦♦♦♦♦♦♦♦

moly érdeklődést mutat. Ismeretes, hogy fővárosi pénzintézetek és a nagyobb iparvállalatok már most rendelkeznek be a háboru utáni időkre és minthogy a béke elkövetkeztével az építőipar nagyarányu fellendülését várják, mind erősebben megnyilvánul az a törekvésük, hogy téglá- és cementvállalatokat érdekkörükbe vonjanak. A fővárosi téglagyárak részvénytökéjének megszerzése iránt már megindult a küzdelem és legújában arról beszélnek, hogy a Magyar Agrár és Járulékbank az István-téglagyár részvénytöbbségének megvásárlása érdekében már intézkedéseket is tett. A vidéki téglagyárak közül most a Szatmari nagyváradi téglagyár megszerzése érdekében indult meg a küzdelem és egyelőre a Wiener Bankverein van előnyben, mert az Angol bank 800,000 koronás ajánlatával szemben 850,000 koronát kínált fel a telep megváltásáért. Egyelőre még Nagyvárad városának is szándéka, hogy e gyárat megszerzeze és így ma még nem lehet tudni, hogy kinek a kezére fog jutni ez a vállalat.

A dabr.wai (dombrowa) szénbányák ügyében lengyel körökben mozgalom indult oly célból, hogy ezen bányák részvényei és vezetése tisztára lengyel kezekbe jussanak a háboru után. A jelenlegi részvényesek ugyanis franciák, olaszok és angolok. A háboru végéig e bányák katonai kezelés alatt állanak.

A mult esztendőben hatósági támogatással, Drucki Lubbecki herceg vezetésével, lengyel földesurakból álló társaság alakult Radomban, Polska Centrala Handlova, azzal a céllal, hogy Lengyelországot a monarchiából és a semleges államokból áruval lássa el, a magyereskedelem teljes kizárásával. A katonai hatóságok a társaságot messzemenően támogatták. A szükséges tőkét, 10 millió koronát, a Niederösterreichische Escompt Gessellschaft adta Ausztria-Magyarország garantálása mellett. Egyes cikkekre monopóliumot kapott és kizárólagos jogot nyert a semleges külfölddel való kereskedelemre. Továbbá az osztrák és a magyar pénzügyminisztériumok által Lengyelországnak időről-időre megállapított kontingensből 50 százalék ezt a társaságot illeti. Működését a „P. C. H.“ a mult esztendő utolsó két hónapjában kezdte meg. Főleg gyarmatárut (cacaot, kávé, csokoládét) és heringet hozott a piacra. Az árai aránylag olcsók voltak. Később más cikkeket is importált. Általában a „P. C. H.“ nem dolgozott szerencsés kézzel. Az utóbbi időben alig importált valamit; amit pedig az első hónapokban hozott az országba, az igen kevésnek bizonyult a nagy kereslettel szemben.

längere Zeit nach Friedensschluss die Notwendigkeit bestehen wird, viele derjenigen Artikel, die bisher in Metall hergestellt wurden, künftig in Eisenguss herzustellen. Die Fortführung des Eisengiessereibetriebes geschieht durch eine unter der Firma Karl Schoening G. m. b. H. zu begründende neue Gesellschaft, deren gesamte Stammanteile von der Aktiengesellschaft Krüger übernommen werden.

Rheinische Stahlwerke A.G. Der Jahresabschluss von Rheinische Stahlwerks-Aktiengesellschaft weist ausschliesslich des vorjährigen Gewinnvortrages von 1 Million Kronen einen Reingewinn von 22.500,000 gegen 12.300,000 Mark im Vorjahre aus. Der Reingewinn beträgt 8.150,000 gegen 6.100,000 Mark im Vorjahre. Der Aufsichtsrat schlägt eine Dividende von 12½ (im Vorjahre 10) Prozent auf die alten Aktien und von 5 Prozent auf die jungen Aktien vor. Anstatt der früheren Einzelabschreibungen werden einen Entwertungs- und Erneuerungskonto 9.000,000 Mark und ausserdem einem besonderen Rücklagenkonto 6.000,000 Mark zugewiesen. Der Vortrag auf neue Rechnung wird auf 2.330,000 Mark erhöht.

Die Roheisenerzeugung Amerikas. Die Roheisenerzeugung Vereinigten Staaten von Nordamerika betrug im ersten Halbjahr 17 19,437 687 Tonnen. Sie blieb damit hinter der Menge des ersten halbjahrs 1916 (19,933,434) um eine halbe Million Tonnen gegen jenes zweiten Halbjahres 1916 (20,132,129 Tonnen) dagegen um 700.000 Tonnen zurück.

Österreichische Siemens Schuckert-Werke. In einer jüngst stattgefundenen Besprechung der Verwaltung der Österreichischen Siemens Schuckert-Werke legte die Direktion dar, dass die Werke zwar voll, aber beinahe ausschliesslich mit Arbeiten für den unmittelbaren und mittelbaren Heeresbedarf und das öffentliche Interesse beschäftigt sind, bei denen selbstverständlich nicht mit Konjunkturpreisen gerechnet wird, dass ferner alle Personalkosten, Kasten und Abgaben ständig steigen, die Leistungsfähigkeit des Personals hingegen sinkt, aus welchen Gründen eine Steigerung der Ertragnisse bis auf weiteres nicht erwartet werden kann.

Vereinigte Glühlampen- und Elektrizitäts-Aktiengesellschaft. Die ausserordentliche Generalversammlung dieser Gesellschaft hat die Erhöhung des Aktienkapitals um 2.000.000 K, d. i. 8.000,000 K auf 10.000,000 K beschlossen. Die neuen Aktien, die schon für das laufende Geschäftsjahr dividendenberechtigt sind, werden den bisherigen Aktionären im Verhältnis von 4:1 zum Preise von 640 K nebst fünf Prozent Zinsen nach piosem Betrage ab 1. Mai 1917 angeboten.

DEUTSCHER BERICHT.

INDUSTRIE UND VOLKSWIRTSCHAFT.

Gebr. Krüger & Co. Akt.-G. — Karl. Schoening Eisengiesserei. Die Verwaltungen der Gebr. Krüger & Co. und der Karl Schoening Eisengiesserei und Werkzeugmaschinenfabrik haben beschlossen, ihren Aktionären eine Fusion dergestalt zu empfehlen, dass das gesamte Vermögen der Karl Schoening-Ges. unter Ausschluss der Liquidation gemäss § 306 des Handelsgesetzbuchs auf die Gebr. Krüger & Co. Aktiengesellschaft übergeht. Den Aktionären der Karl Schoening Aktiengesellschaft wird ein Bezugsrecht auf die neuen Krüger Aktien dargestalt angeboten, dass je 3000 M. neue Krüger Aktien im Umtaech gegen 5000 M. Schoening-Aktien bezogen werden können. Zur Übernahme der 1½ Mill. M. Schoening-Aktien erhöht die Aktiengesellschaft Krüger das jetzt 2,100,000 M. betragende Aktienkapital um 900,000 M., die vom 1. Januar 1917 ab gewinnberechtigt sind. Der Steuerkurs für die Krüger Aktien stellte sich auf 168 pCt., der Schoening-Aktien auf 118 pCt. Die Verwaltung der Krüger Aktiengesellschaft hält die Angliederung der Schoening'schen Eisengiesserei an ihren Betrieb besonders aus dem Grund für nützlich, weil bei der Knappheit und der erheblichen Verteuerung aller Metalle jedenfalls auch

